

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr.19.359 van 27 november 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 6 augustus 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14 ter), van 1 juli 2008, aan verzoeker ter kennis gebracht op 7 juli 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. VAN WELDE, die loco advocaat B. DAYEZ verschijnt voor verzoekende partij en van advocaat Th. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 31 juli 2006, een aanvraag tot verblijf in op grond van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort: Vreemdelingenwet).

Op 28 juni 2007 wordt verzoeker toegelaten tot verblijf op grond van artikel 10 van de Vreemdelingenwet. Er wordt hem een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister afgeleverd met een geldigheidsduur van 1 jaar.

Op 1 juli 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14 ter). Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“REDEN VAN DE BESLISSING: (1)

9 De betrokkene onderhoudt niet of niet meer een werkelijk gezinsleven met de vreemdeling die vervoegd werd (art. 11, §2, eerste lid, 2° van de wet): Uit een samenwoningcontrole d.d. 07.04.2008 blijkt dat er geen samenwoning meer is met de ouders sedert 25.06.2007. De gegevens uit het rijksregister bevestigen dit eveneens.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 11, § 2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Daarnaast voert verzoeker de schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van het zorgvuldigheidsbeginsel en voert hij een manifeste appreciatiefout aan.

In een eerste onderdeel verwijst verzoeker naar artikel 11, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden beslissing werd gemotiveerd en stelt dat een verblijf dat werd verkregen op grond van artikel 10 van de Vreemdelingenwet, kan worden beëindigd indien de vreemdeling en de vreemdeling die werd vervoegd niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven onderhouden.

Verzoeker argumenteert dat uit het woord “kan” en uit de parlementaire voorbereiding duidelijk naar vorkomt dat het verblijf geenszins automatisch wordt beëindigd doch dat het om een mogelijkheid gaat voor de gemachtigde van de minister. Verder verwijst verzoeker naar de parlementaire voorbereiding, waarin het volgende wordt gesteld:

“(…) In het kader van het onderzoek van een eventuele beslissing om een einde te stellen aan het verblijf op basis van de voornoemde motieven, zal de minister of diens gemachtigde rekening moeten houden met de algehele situatie van het betrokken gezinslid. De (andere) banden van dit gezinslid met België zullen in aanmerking worden genomen.

Artikel 11, § 2, voorziet, overeenkomstig artikel 17 van de richtlijn, dat elke op basis van dit artikel genomen beslissing die een einde stelt aan het verblijf, rekening moet houden met de aard en de hechtheid van de familiebanden van de persoon, de duur van zijn verblijf in België en het bestaan van familiebanden, culturele banden of sociale banden met het land van herkomst. De afweging van de belangen met betrekking tot dit onderwerp moet in de eventuele uiteindelijk beslissing worden vermeld.(…)” (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2478/001)

Verzoeker betoogt dat ten eerste elke formele motivering in de bestreden beslissing met betrekking tot deze afweging van de belangen ontbreekt en dat dit reeds voldoende is om de bestreden beslissing te vernietigen. Ten tweede stelt verzoeker dat tevens blijkt dat deze belangenafweging ook niet gebeurd is, daar indien er een onderzoek van de algehele situatie zou hebben plaats gevonden, men zonder twijfel geconcludeerd zou hebben dat de verhuis van de ouders naar een appartement dat nauwelijks 1 kilometer verwijderd van het adres waar verzoeker gedomicilieerd is, de nauwe familiebanden tussen verzoeker en zijn ouders niet wijzigt.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071, RvS 19 maart 2004, nr.129.466, RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Het begrip afdoende impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Artikel 11, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 10 toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in één van de volgende gevallen niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven:

(...)

2° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd werd, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;”

Het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, stelt omtrent dit artikel onder andere het volgende:

“(…) In het kader van het onderzoek van een eventuele beslissing om een einde te stellen aan het verblijf op basis van de voornoemde motieven, zal de minister of diens gemachtigde rekening moeten houden met de algehele situatie van het betrokken gezinslid. De (andere) banden van dit gezinslid met België zullen in aanmerking worden genomen.

Artikel 11, § 2, voorziet, overeenkomstig artikel 17 van de richtlijn, dat elke op basis van dit artikel genomen beslissing die een einde stelt aan het verblijf, rekening moet houden met de aard en de hechtheid van de familiebanden van de persoon, de duur van zijn verblijf in België en het bestaan van familiebanden, culturele banden of sociale banden met het land van herkomst. De afweging van de belangen met betrekking tot dit onderwerp moet in de eventuele uiteindelijk beslissing worden vermeld.(…)”

De bestreden beslissing wordt als volgt gemotiveerd:

“(…) De betrokkene onderhoudt niet of niet meer een werkelijk gezinsleven met de vreemdeling die vervoegd werd (art. 11, §2, eerste lid, 2° van de wet): Uit een samenwoningcontrole d.d. 07.04.2008 blijkt dat er geen samenwoning meer is met de ouders sedert 25.06.2007. De gegevens uit het rijksregister bevestigen dit eveneens. (...)”

Nergens in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd omtrent de belangenafweging tussen de belangen van de staat en de belangen van verzoeker, waarbij naar de algehele situatie van verzoeker dient te worden gekeken. Nochtans blijkt uit de parlementaire voorbereiding dat de wetgever voor ogen had dat hieromtrent expliciet zou worden gemotiveerd in de bestreden beslissing en dat dit rechtstreeks voortvloeit uit de omzetting van de Richtlijn 2003/86/EG inzake het recht op gezinshereniging. Bijgevolg werd de formele motiveringsplicht geschonden.

Het enig middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Vernietigd wordt de beslissing van de minister van Migratie- en asielbeleid van 1 juli 2008, genomen ten aanzien van X, houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven en twintig november tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.